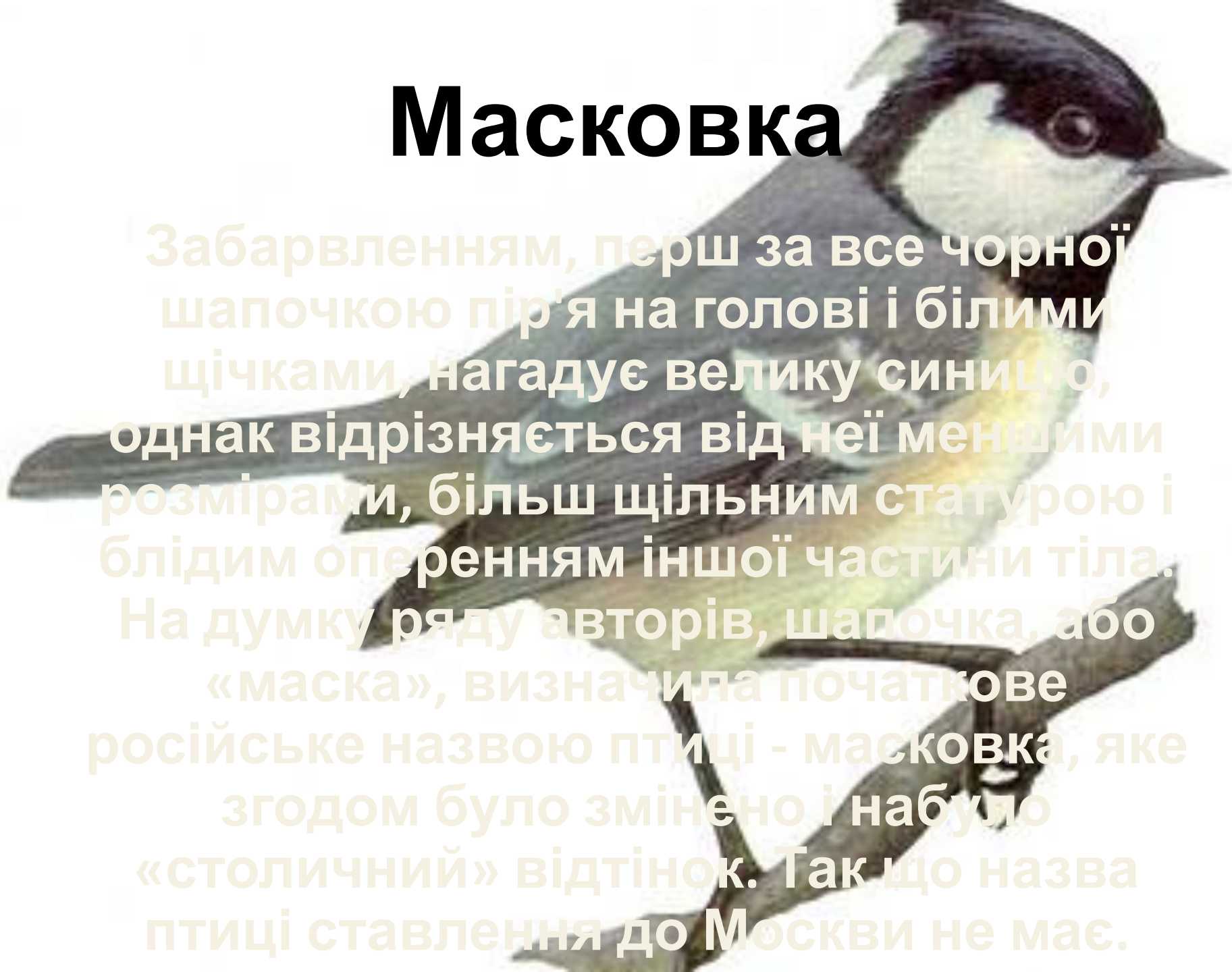

Масковка

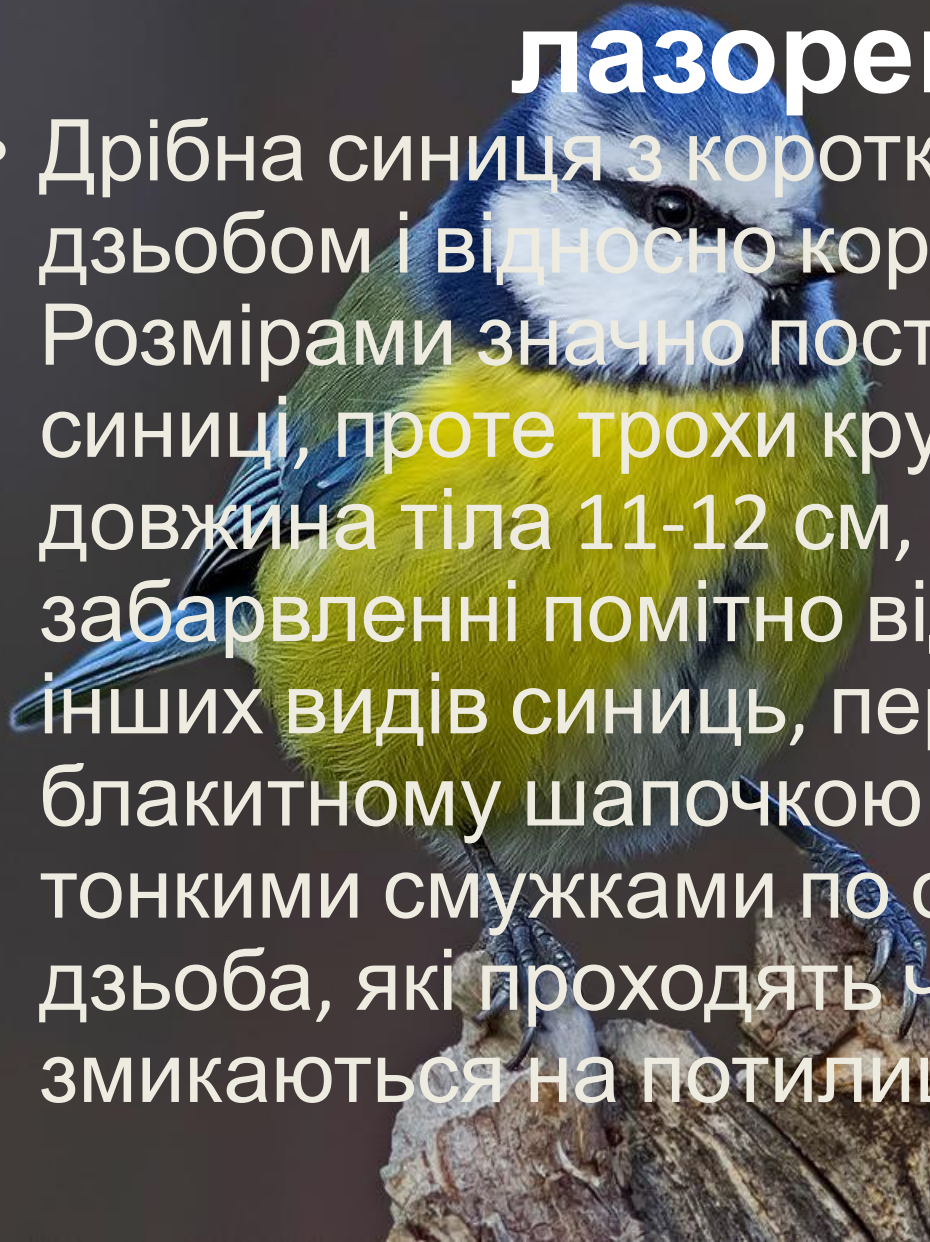
Забарвленням, перш за все чорної шапочкою пір'я на голові і білими щічками, нагадує велику синицю, однак відрізняється від неї меншими розмірами, більш щільним статурою і блідим оперенням іншої частини тіла. На думку ряду авторів, шапочка, або «маска», визначила початкове російське назвою пtiці - масковка, яке згодом було змінено і набуло «столичний» відтінок. Так що назва пtiці ставлення до Москви не має.

Поширення

- Мешкає переважно в високостовбурних хвойних лісах, віддаючи перевагу ялинникам. [8] Рідше зустрічається в змішаних лісах з участю сосни, модрини або берези. У гористих районах Південної Європи, Кавказу та Загросу на північному заході Ірану населяє лісисті схили з домінуванням сосон, дуба і бука. У Північній Африці зустрічається в посадок ялівцю і кедра. Зазвичай не піднімається вище 1800 м над рівнем моря, хоча в горах Атласу відзначена на висоті до 2500 м, а в

Голуба синиця або лазоревка

- Дрібна синиця з коротким тонким дзьобом і відносно коротким хвостом. Розмірами значно поступається великій синиці, проте трохи крупніше московки - довжина тіла 11-12 см, вага 7,5-14,7 г. У забарвленні помітно відрізняється від інших видів синиць, перш за все, синьо-блакитною шапочкою і темно-синіми тонкими смужками по обидва боки дзьоба, які проходять через очі і далі змикаються на потилиці.

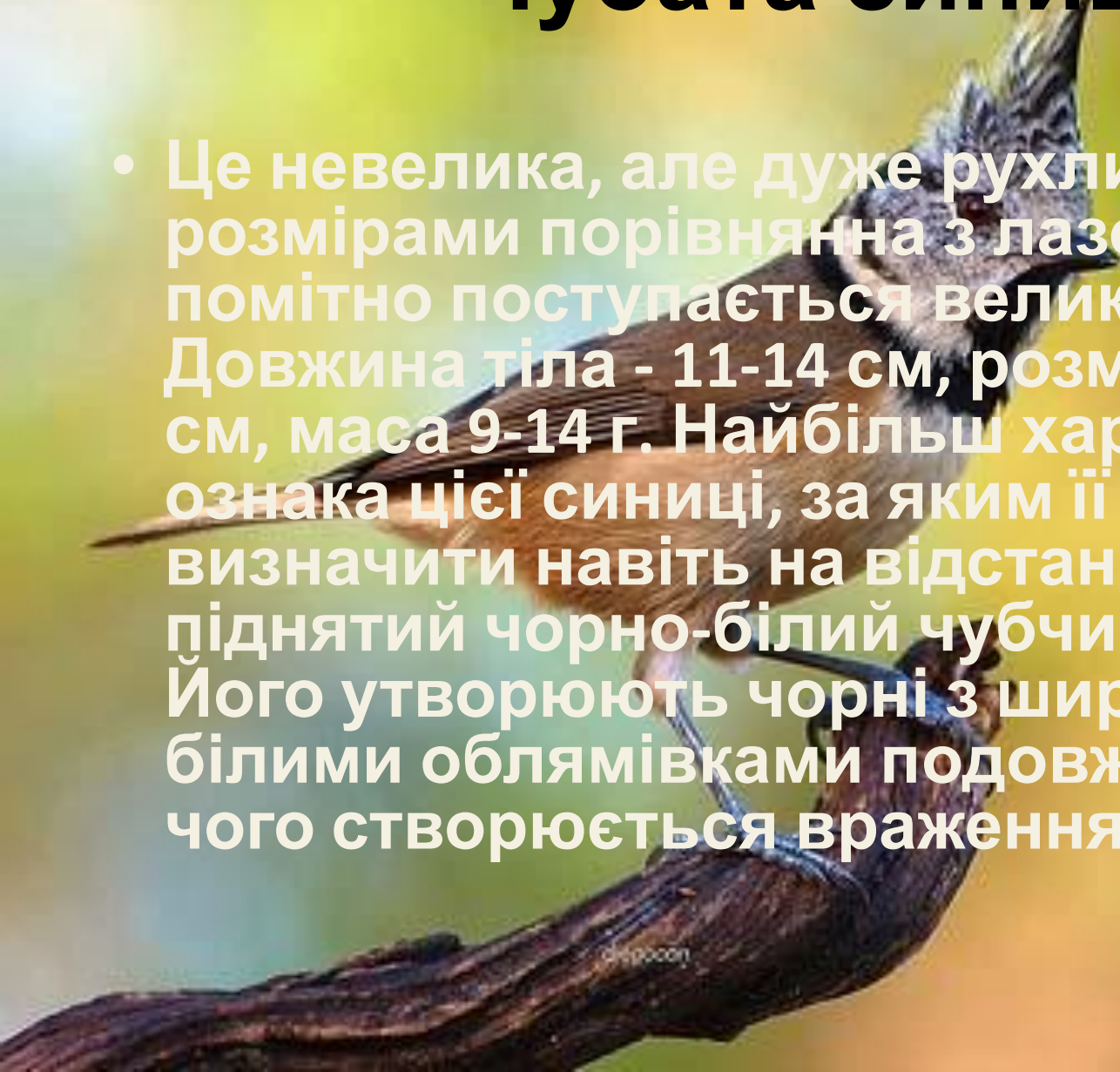

Поширення

У Європі зустрічається практично у всіх країнах, проте відсутня в Ісландії, на півночі Шотландії, високогірних районах Альп і можливо Балкан, а також північних регіонах Скандинавського півострова і Росії. Населяючи досить велику область з різноманітними ландшафтами, лазоревка пристосувалася до широкого спектру біотопів, загальною ознакою яких є наявність листяних порід дерев. В Європі найбільшої чисельності досягає в листяних або змішаних лісах, зазвичай з домінуванням дуба та берези. При цьому зустрічається як в глибині лісу, так і на його околицях, узліссях, в невеличких галявинах, порослих вербою заплавах річок, лісопосадках, садах і парках і навіть на луках з рідкісними деревами.

Чубата синиця

- Це невелика, але дуже рухливий птах, розмірами порівнянна з лазорівка, але помітно поступається великої синиці. Довжина тіла - 11-14 см, розмах крил 17-21 см, маса 9-14 г. Найбільш характерна ознака цієї синиці, за яким її легко визначити навіть на відстані - завжди піднятий чорно-білий чубчик на голові. Його утворюють чорні з широкими білими облямітками подовжені пір'я, від чого створюється враження лускатий.

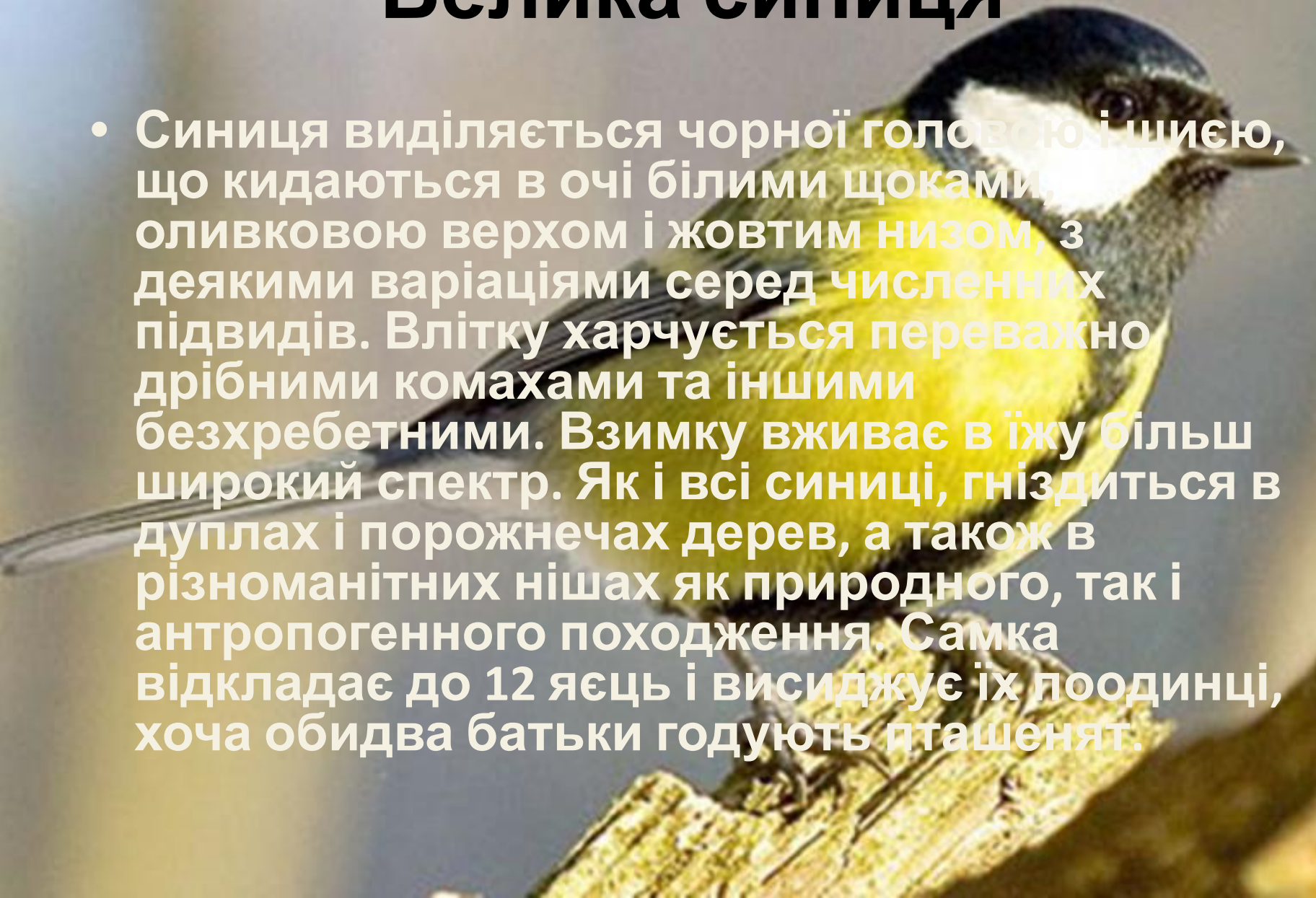
Поширення

- У Північній і Східній Європі основний біотоп - стиглі високостовбурні соснові і смерекові ліси, зазвичай з домінуванням сосни звичайної та ялини звичайної. Рідше зустрічається в змішаних лісах, однак і там вибирає ділянки з хвойними породами дерев. У центральній, південній та південно-західній Європі місця проживання більш різноманітні і можуть включати в себе світлі листяні ліси з густим підліском і великою кількістю старих і загиблих дерев. Наприклад, на Піренеях птах нерідко селиться в букових гаях, на півдні Піренейського півострова гніздиться в лісопосадках дуба коркового. Кочують птахи можуть зустрічатися і на інших ландшафтах, таких як верещатниках або заростях чагарникового ялівцю, але при цьому не віддаляючись

Велика синиця

- Синиця виділяється чорною головою і шиєю, що кидаються в очі білими щокми, оливковою верхом і жовтим низом, з деякими варіаціями серед численних підвидів. Влітку харчується переважно дрібними комахами та іншими безхребетними. Взимку вживає в їжу більш широкий спектр. Як і всі синиці, гніздиться в дуплах і порожнечах дерев, а також в різноманітних нішах як природного, так і антропогенного походження. Самка відкладає до 12 яєць і висиджує їх поодинці, хоча обидва батьки годують пташенят.

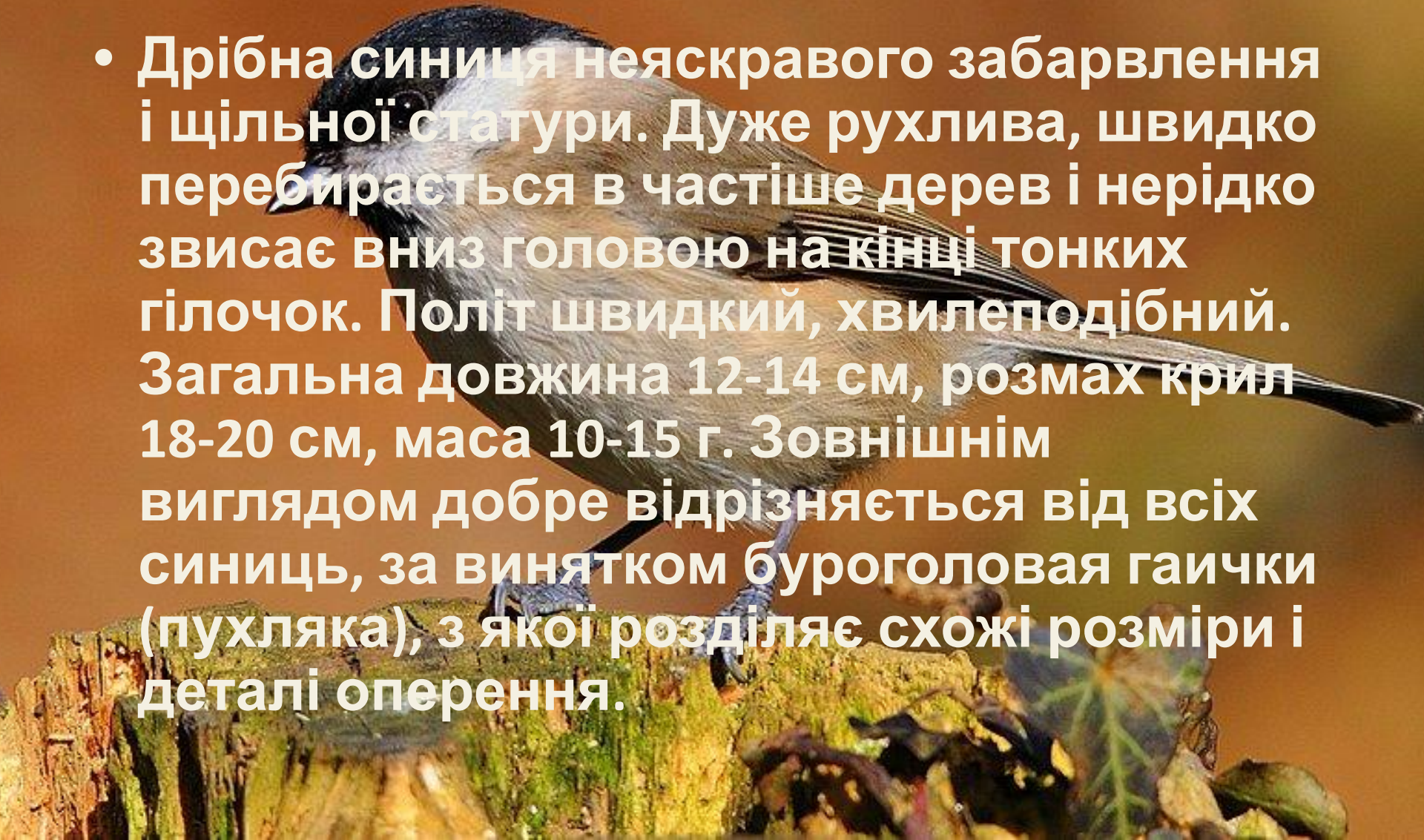

Поширення

- У гніздовий період населяє ліси самих різних типів, найчастіше листяні і змішані, де зустрічається на відкритих ділянках, узліссях, уздовж річкових долин і по берегах озер. В Європі найбільшою чисельністю досягає в зрілих дубових лісах, де є достаток пустот в деревах. У Сибіру гніздиться по околицях тайги, як правило не далі 10-15 км від житла людини. У суцільному темному лісі зустрічається рідко. Зазвичай в лісостеповій зоні, де концентрується в прибережних чагарниках верболозу і березових гаях, а також на відкритих просторах з рідкісними деревами. У Монголії мешкає на лісистих пагорбах і в напівпустельному ландшафті. В горах піднімається в швейцарських Альпах до 1950 м, в горах Атласу до 1850 м над рівнем моря.

Чорноголова, або болотна гаїчка

- Дрібна синиця неяскравого забарвлення і щільної статури. Дуже рухлива, швидко перебирається в частіше дерев і нерідко звисає вниз головою на кінці тонких гілочок. Політ швидкий, хвилеподібний. Загальна довжина 12-14 см, розмах крил 18-20 см, маса 10-15 г. Зовнішнім виглядом добре відрізняється від всіх синиць, за винятком буроголової гаїчки (пухляка), з якої розділяє схожі розміри і деталі оперення.

Поширення

- Ще більш осіла, ніж інші синиці, але взимку при нестачі корму робить невеликі кочівлі. На північній периферії ареалу ці переміщення найчастіше відбуваються в південному напрямку, що створює відчуття невеликого перельоту. Населяє зрілі листяні, рідше мішані ліси на рівнинах і в нижньому поясі гір. Особливу перевагу віддає заболочених деревостанів з великою кількістю хворих і загиблих дерев. Часто селиться в заплавах заростях вільхи, черемхи і верболозу, сирих дубових, букових, тополиного і березових гаях.